

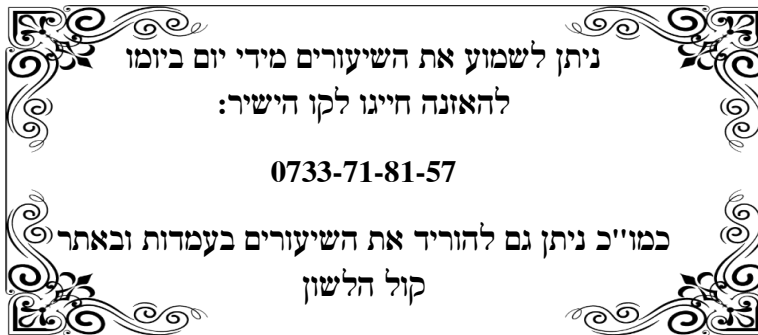
בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

האזינו-סוכות

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

זמני השיעורים המתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת "אור משה" אופקים

בימים ב' ג' ד' בין מנחה לערבית.

ביהכנ"ס אור אביעזרי בכולל יום שישי בשעה 11:45

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים

בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

שיעור בשבת בשעה 17:00

בבית כנסת "ר' דוד ומשה" קיבוץ גלויות אופקים
שעה לפני צאת שבת עד צאת שבת [לפי לוח אור החיים]

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון

ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע

באתרים "דרשו" "אופיס יהודי" "לדעת" "קול הלשון"

וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ

© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-765-4865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 0733-579-610

בשורה משמחת, שיעור חדש בהלכה ובאגדה!!!

בימים ב' ג' ד' בית כנסת "אור משה" הפיקוס 4 אופקים משעה 18:30-19:00

פרשת האזינו-סוכות תשפ"ו

מה אשמים הילדים???

"אַל אָמוּנָה וְאֵין עוֹל צַדִּיק וְיֵשֶׁר
הוא" [דברים לב' ד']

אחד מהשבחים שכתובים בפסוק זה על בורא עולם, זהו השבח "אין עוול" פירושו: שאין אצל הקב"ה עוול, ולבאורה, לא מובן, מה השבח בזה שהוא לא עושה עוול? זה כמו שישאלו אותנו על אדם מסויים: איך הוא? ונענה: הוא לא גנב, הוא לא מושחת והוא לא רוצח, האם זה נקרא ששיבחנו אותו? וודאי שלא, אם כן, מדוע הכתוב משבח את הקב"ה ב-"אין עוול"???

והתשובה: במקרה שאדם גונב או רוצח, רשויות החוק תופסות אותו, ומביאות אותו לבית המשפט שגוזר את דינו לכמה שנים טובות בכלא... [שם הוא יעבור קורס מזורז איך גונבים בפעמים הבאות מבלי להיתפס (☺)]

וכאן נשאלת השאלה: מה אשמה אשתו, שלוקחים ממנה את בעלה לכלא לכמה שנים? מה אשמים הילדים, שלוקחים מהם את אבא שלהם לכלא לכמה שנים? אבל את בית המשפט לא מעניין מי ניזוק מגזר הדין, הוא פשע, והוא צריך לקבל עונש, וזה נקרא "עוול" לתת עונש לאנשים, שלא מגיע להם להענש.

אצל הקב"ה, הדין שמגיע לאדם הוא מדוקדק ברמה כזו, שאין שום "עוול", וגם אם נגזר על אדם עונש, אם לא מגיע לאשתו לסבול, הוא לא יקבל את העונש, או אם לילדים שלו לא מגיע לסבול, אז הוא לא יקבל את העונש, זה הביאור שאנחנו משבחים את הקב"ה ש"אין עוול".

ובאמת, זו אחת העצות שמביאים כדי לזכות בדין, [שכידוע, עד יום הושענא רבא שזהו יום מסירת הפתקים ועדיין אפשר לשנות] להיות קשור לאנשים צדיקים, שגם אם ח"ו נגזר על האדם

מגיע להם להצטער, בורא עולם לא נותן לו את העונש, ר' אליהו לופיאן וצ"ל היה אומר: שלכן ראוי לאדם להרבות ידידים ואוהבים, שגם אם ח"ו יגזרו עליו משהו לא טוב, אז משמים יקחו בחשבון את כל אוהביו וידידיו, ואם לא מגיע לאחד מהם להצטער לא יתנו לו את העונש.

על אותו רעיון, יש להסביר את הפסוק "קרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל ה'" [ויאל ב', יג'] אומר רש"י: "קרעו לבבכם", ואל תצטרכו לקרוע את בגדיכם מחמת אבלות ל"ע ול"ע זאת אומרת שהפסוק מדבר על הקרובים של הנפטר, ואומר להם: חבר'ה, תחזרו בתשובה, ואז לא תצטרכו לקרוע את הבגדים שלכם מחמת אבל, ונשאלת השאלה: מה יעזור שהם יחזרו בתשובה? אם על הקרוב שלהם נגזרה מיתה? והתשובה: שאם הם יחזרו בתשובה, גם אם נגזרה על הקרוב שלהם ח"ו מיתה, כיון שלהם לא מגיע הצער הזה, אז הוא לא ימות. וזה מה שאומר הנביא, אם תחזרו בתשובה לא תצטרכו להגיע למצב שתצטרכו לקרוע בגדיכם מחמת אבל, כיון שלא יהיה מגיע לכם הצער הזה.

משהו לא טוב, ומכיון שלאותו הצדיק לא מגיע להצטער, אז לא נותנים לאיש שהוא מכיר את העונש, זה גם הביאור בגמרא שאומרת: "אחד מן החבורה שמת תדאג כל החבורה" פירוש: שאם אחד הקרובים אליך, קרה לו דבר לא טוב, והצטערת, דע לך, שהיה מגיע לך הצער הזה, ובמידה שלא היית אמור להצטער, הוא לא היה מקבל את העונש הזה.

לפי זה מסבירים את הפסוק בנביא [ירמיה לבי'] "גדול העצה ורב העליליה אשר עיניך פקוחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו" אם נתבונן בפסוק, נראה שהוא מתחיל בלשון רבים "דרכי בני אדם" ומסיים בלשון יחיד "לתת לאיש כדרכיו" מדוע השינוי הזה?

והתשובה: כאשר הקב"ה רוצה להעניש אדם שחייב בדין, עיניו פקוחות על כל דרכי בני האדם, כלומר על כל האנשים הקרובים לאותו אדם, ובודק האם מגיע להם לסבול צער, שהרי סביר להניח שאם יקרה לו משהו לא טוב זה יצער אותם, ורק אם מגיע להם להצטער על כך, אז בורא עולם "נותן לאיש כדרכיו", אבל אם לא

מה יש לעשות במפעל
"דובק" לפני שחרית???

"צור ילךך תשי ותשכח אל
מחלך" [דברים לב' יח']

הקב"ה ברא באדם שכחה, כדי שישכח את הדברים הלא טובים שעבר, כיון שאם היה זוכר את הכל, זה היה מזיק לנפש שלו, והלב לא היה עומד בעומס, אבל אנשים משתמשים עם זה נגד הקב"ה, ושוכחים את הקב"ה.

הביא אבי מורי שליט"א משל: לאדם שהלך לרופא השיניים שיתקין לו שיניים תותבות וכשסיים הרופא להתקין לו אותם, הוא בא וצעק על רופא השיניים, ודיבר אליו בצורה לא יפה, אמר לו רופא השיניים: עם השיניים ששמת לי אתה צועק עלי? אתה משתמש במה שקיבלת ממני, נגדי?

על אותו רעיון, אומרים על מתנת ה', שקיבלנו מבורא עולם את הראייה, שאלו הן שתי מצלמות משוכללות, שבלעדיהן אנשים בקושי יכולים

להסתדר, אחד מארבעת האנשים הנחשבים כמתים, זה הסומא, והכוונה לעיוור, ולכן צריך לשים לב, לא להשתמש עם המתנה שקיבלנו מבורא עולם שזו הראייה נגדו, נגד בורא עולם, וזה אומר, שלא להסתכל בדברים שבורא עולם אוסר.

כבני ברק, אחד האנשים שם לב, שאחד השכנים שלו, מידי בוקר לפני תפילת שחרית, היה קודם נכנס למפעל "דובק" ברחוב ר' עקיבא, ואח"כ היה הולך לתפילה, וזה היה מוזר לו, כי הוא הכיר את האיש שהוא אדם המנצל את זמנו, ואין לו זמן להתחיל לעשות סיורים בבוקר, באחד הימים פנה אליו, ושאל אותו: מה העניין שאתה הולך ל"דובק"??? ענה לו: במפעל ישנה מחלקה, שמעסיקים בה עובדים עוורים, ואני הולך לראות אותם, כדי שאגיע לברך פוקח עוורים, אני יבין עד כמה צריך להודות.

מסופר: על אחד הרבנים, שמצבו הכלכלי לא היה כל כך טוב, וחסידיו רצו לתת לו כסף, אבל הם ידעו שאם הם יבואו ויתנו לו סתם כך, הוא לא ירצה לקבל, ולכן החליטו שישלמו לו

סכום כסף גדול בדרך שעובר שם לתפילה, וישימו אותו בצורה שהוא לא יצטרך להחזיר.

יש מקרים שאם מוצאים כסף בצורה מסוימת, מעות מפוזרין, הרי אלו שלו, והוא ירים את הכסף, וזה יעזור לו, וירגיש ששלחו לו משמיים, וכך עשו, שמו לו את הכסף, וחיכו מרחוק לראות, שהוא האדם שימצא וירים את הכסף ולא מישחו אחר, ואז הם רואים אותו עובר.

רגע לפני שהוא מגיע לשם, הם רואים שהוא עוצם את העיניים, וממשיך ללכת עד לאחר שעבר את הדרך שהיה מונח בה הכסף, ואז שוב פקח את עיניו והמשיך, הלכו, לקחו את הכסף ושאלו את הרב, שהם ראו שהוא הולך בעצימת עיניים, מה העניין? אמר להם הרב: מכיון שהמצב הכלכלי שלי לפעמים קצת קשה, וזה גורם לי להרגשה לא טובה, וכשהלכתי בדרך חשבתי, שאם היו מציעים לאדם עיוור שהוא מלינר, לתת את כל כספו, ויחזירו לו את הראייה, אבל הוא יצטרך להתמודד עם מצב כלכלי לא פשוט, וודאי שהיה מסכים, וגם אם

אחר כך היה לו מצב כלכלי קשה, וודאי שלא היה מעציב אותו, כיון שהוא שמח על כך שחזרה לו הראייה, ולכן אמרתי לעצמי, אני ארגיש לכמה רגעים כמו עיוור ונרגיש איך זה, ואז דמיינתי שאני נותן את כל כספי, כדי שיחזירו לי את הראייה, ואין לי מה להיות עצוב מהמצב הכלכלי, כיון ששילמתי על זה את כל כספי.

ראו התלמידים, איך הקב"ה מכוון את העולם, וכיון שלא היה צריך למצוא את הכסף, בורא עולם הכנים לו בדיוק היום את הרעיון לעצום את העיניים ובדיוק בקטע של הדרך ששם היה מונח הכסף, ואותו דבר, אדם צריך להתבונן שיש לו לב תקין, וכליות עובדות, שזה שווה הון תועפות, יש כאלה ל"ע ול"ע שצריכים לעשות דיאליזה, בגלל שהכליות שלהם לא מתפקדות, והם נוסעים לבית החולים מספר פעמים בשבוע, ובכל פעם לבלות שם כמה שעות טובות.

ויש אפשרות לרכוש מכשיר כזה, ולשים אותו בבית, במקום ללכת לבית חולים כמה פעמים בשבוע, ובכל פעם כמה שעות, הם יכולים לעשות את

הנכדה: אז מה עשית בציון? אמרה לה: לפני שאני מבקשת, אני קודם כל מודה לה', על כל החסדים שעושה איתי, על הבריאות, על הילדים, על הנכדים ועל הכל, והייתי עסוקה בזמן הזה להודות, ועוד לא סיימתי להודות.

לפעמים, אדם לא שם לב שיש לו השגחה פרטית, ויש עצה מדהימה לזה, תתפוס פנקס ותתחיל לרשום כל פעם שקורים לך דברים טובים, כל מיני "פוקסים" "מקרים". "מקרה" אותיות רק מה', ואני הקטן מוסיף ושואל: הרי זה כתוב לא לפי הסדר? והתשובה: שגם אם זה לא בדיוק מסתדר לך, שזה לא בדיוק מה שרצית, לא בדיוק מה שתכננת, דע לך שהכל מה', אין עוד מלבדו!!! וכאשר אדם רושם את כל ה"פוקסים", את כל ה"מקרים", פתאום הוא מגלה שיש לו הרבה כאלה ביום, וכשיש לך רגע של קושי, שנראה לך ששכחו ממך, תפתח את הפנקס, ותבין כמה ה' אוהב אותך, ורוצה שיהיה לך עוד יותר טוב ועוד יותר טוב ותמיד יהיה לך רק טוב ☺.

אדם שעשה את העצה הזו, סיפר שבתחילה כשהתחיל לרשום, היו לו

הדיאלוגה בבית, וזו הקלה גדולה, אבל עלות לא פשוטה, והאפשרות הכי טובה ששווה מיליארדים, וזה בורא עולם נתן לנו במתנה, זו מכונה הרבה יותר קטנה, והרבה יותר משוכללת, ללא צורך בהחלפת סוללות, ומכונה זו נקראת "כליות", יש לך את זה אתה מיליונר!!! קצת להתבונן במתנות שבבורא עולם נתן לנו, בכל הליכה אתה יודע כמה שרירים צריכים לתפקד מציון, כדי שהכל יזוז?

לצערנו, אנחנו נזכרים בזה, רק כאשר משהו קטן מתחיל "לחרוק", רק אז נזכרים להתחיל להודות, מה שצריך זה להודות על הקיים ביום יום, על כל מה שבבורא עולם משפיע עלינו, וגם אם צריכים לבקש משהו מה', קודם נגיד תודה על הכל! ורק אח"כ נבקש.

רבנית אחת נסעה עם נכדתה למירון, ולפני שנכנסו הן סיכמו ביניהן שהן תהיינה שם בערך כמחצית השעה, כדי שתוכלנה להספיק להתפלל בקברי צדיקים נוספים, וכשהן יצאו, שאלה הנכדה את הרבנית: אם היא הספיקה להתפלל ולבקש על כל מה שרצתה? אמרה לה: לא הספקתי, שאלה אותה

אבא שבשמיים שאוהב כל אחד ואחד מאיתנו.

כמה כאלה בשבוע, ולאחר תקופה דיווח על מעל עשרים ביום.

לפני מספר שנים, היתה תאונה שהולכת רגל נפגעה, כאשר עברה במעבר חצייה, ומחמת הפגיעה היא נהרגה במקום, והפוגעים נמלטו, בסוף התברר שהם יצאו מהארץ, ולא היה את מי להעמיד לדין, אותה אשה שנהרגה, כמה חודשים לפני עברה תאונה ונצלה בנס.

אבל אותה חכמולוגית במקום להודות לבורא עולם על כך שהציל אותה, היא כתבה ב"רשת" [מה שקורים לזה "רשת" כיון שהיצר הרע שולח רשת לתפוס אנשים, והרבה נופלים ברשת תרתי משמע] "בורא עולם ניסית לקחת אותי ולא הלך לך" [עפר לפיה]

בורא עולם הראה לה אחרי כמה חודשים, שיפגעו בה, כשהיא עוברת במעבר חצייה, ואפילו לא יהיה את מי להעמיד לדין.

כשאתה יודע שאתה מושגח 24/7 כל ההרגשה אחרת, וגם אם ישנם דברים שקורים לא בדיוק איך שתכננת, אתה נשאר רגוע, מכיון שאתה יודע שבורא עולם מנהל את העניינים.

מטוס נוסעים שנקלע לכיס אויר, גרם לבהלה בקרב הנוסעים, הדיילים עברו בין הנוסעים, וביקשו מהם לחגור את חגורת הבטיחות, אשה שישבה ליד ילדה שבמשך הטיסה היתה עסוקה בציור, שמה לב שבכל אותם רגעים מלחיצים, הילדה המשיכה לצייר, כאילו כל הלחץ שהיה במטוס לא נוגע אליה, שאלה אותה האשה שישבה לידה: איך זה שאת ממשיכה לצייר כאילו לא קרה כלום, את יודעת מה זה כיס אויר? ענתה לה הילדה: אני יודעת, ואני רגועה בגלל שאבא שלי הוא הטייס, ולכן אני לא דואגת.

אם גם אנחנו ביום יום, נקלעים ל"כיס אויר", או לשאר מצבים מלחיצים, אם נתבונן מי הטייס, זה לכשעצמו יביא לנו רוגע ושלווה, הטייס זה אבא שלנו,

דרשתו עשתה כנפיים, ואנשים מכל החוגים והעדויות הגיעו, בנוסף הרבה ניצולי שואה הגיעו לשם, זה היה בדיוק באותה תקופה שהגיעו לארץ אחרי השואה אנשים שהיו אוד מוצל מאש, לפני שהתחיל את דרשתו, קיבל ר' אייזיק הודעה נוראה: שכנו יחידו נספה ביחד עם כל תלמידי ישיבת סלבודקא.

הרב נאם שם בחדר עליון, הרבה אמונה, ואחרי שהלהיב את הלבבות, קם מישחו מירכתי האולם וקרא בקול: איך תוכל לומר שהקב"ה עימנו, איך יתכן שהוא רואה את כל הזוועות שעברנו והוא לא עושה כלום??? ר' אייזיק הזדעזע מעצם השאלה, קם ואמר לו בקול: שיצא מהאולם, כיון שכאן לא מדברים לסתם אנשים, כאן אנחנו מדברים לאנשים שמבינים, ומיד הוסיף, אתה שואל איפה היה הקב"ה כשהגויים עשו לנו את הצרות, הרי הקב"ה בעצמו עשה זאת, הוא הנהיג את הגויים במעשיהם, הדברים האלו שיצאו מפי קדשו, ועוד בשעות שהיו בשבילו מאוד קשות, נכנסו ללב השומעים.

איפה הקב"ה היה בשואה????

"הצנור תמים פָּעֵלוּ כִּי כָּל דְּרָכָיו מְשֻׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֹל" [לב' ד']

לרבי מקוצק, הגיע תלמיד חכם של"ע ול"ע בתו נפטרה והוא לא מבין את דרכי שמיים, הרב התחיל לדבר איתו בלימוד, ותוך כדי הקשה לו איזה קושיה על דברי התוספות [ממפרשי התלמוד], הוא ניסה לתרץ, והרב הקשה עליו שוב, וכך המשיך כמה פעמים, עד שהתייאש לתרץ, אמר לו הרב אולי זה טעות בתוספות??? הוא אמר לרב: אם תוספות אמר, אז זה לא יכול להיות טעות.

אמר לו הרב: על תוספות אתה מבין שאין טעות, ולא יכולה להיות קושיה, קל וחומר, על הקב"ה שוודאי וודאי שלא יעשה ח"ו טעות, ושאין שום קושיות, ואנחנו צריכים ליישר את שכלנו.

כאשר נפתח בית המוסר בתל אביב, ר' אייזיק שר שהיה מגדולי מרביצי התורה והמוסר, נבחר לפתוח את הדרשות בהיכל המוסר, השמועה על

מכה שיכולה להציל ממוות!!!

"וַיֵּאֵן עֲלֵי" [לב' ד']

לפעמים, גם אם ח"ו אדם מקבל מכה, דע לך! זה בא להציל אותך מדברים הרבה יותר גרועים.

נפוליאון קיסר צרפת, כבש את כל אירופה והתקדם לכיוון רוסיה, וברוסיה, היתה התנגדות קשה, ועל אף המצור שעשו עליהם, לא היה נראה שהם עומדים להיכנע.

נפוליאון פנה לאחד מקציניו, שידע רוסית טוב, ואמר לו: קח מאחד השבויים בגדים של חייל רוסי, וקח אותי כמשרת, וניכנס לתוך רוסיה כדי לבדוק אם הם התייאשו או לא, ואז נוכל לדעת מתי לתקוף אותם, באותו לילה, התחפשו שניהם והתגנבו אל תוככי העיר הנצורה, והלכו לאחת ה"מסבאות" וראו שם קבוצות של חיילים ממורמרים ומדוכאים, ומרגע לרגע הם קלטו שינצחו אותם בקרוב ממש, כיון שכולם מיואשים כבר כאן, ואז קרה משהו לא צפוי, באחת מקבוצות החיילים שעמדו לידם אמר חייל לחבריו: תשמעו אני לא חולם,

שני האנשים שיושבים שם בסוף, אחד מהם הוא נפוליאון, אמרו לו: אין מצב, שתית כנראה יותר מידי, אמר להם: תשמעו, אני ראיתי אותו פעם אחת וזה בטוח הוא, מיד פנה החייל למפקד שלו, ואמר לו: תשמע, יכול להיות שהוא התגנב לפה, כדי לרגל, לך ותבדוק, המפקד התחיל להתקרב אליהם, ואז אמר הקצין לנפוליאון שהוא על תקן המשרת שלו, שילך להביא לו וודקה וצעק עליו, הלך והביא לו וודקה, ובדרך נשפך לו קצת כשכולו רועד שלא יתפסו אותם, בא אליו הקצין ונתן לו סטירה, ותוך כדי צעק עליו מה אתה שופך? המפקד הרוסי שבא לבדוק ולשאול, כשראה את הסטירה שקיבל נפוליאון, הבין שזה רק היה נדמה לו.

לאחר שיצאו מהעיר נפוליאון והקצין, ביקש הקצין מנפוליאון: סליחה על זה שנתן לו את הסטירה, אמר לו נפוליאון: על הסטירה הזו, אתה הולך לקבל אות כבוד, כיון שבלעדיה היינו שנינו תלויים בכיכר העיר, לפעמים אנחנו מקבלים סטירה, אבל היא באה להציל אותנו מדברים הרבה יותר גרועים.

מייקון או דלפון???

צריך לדעת, שבסופו של דבר מי שנותן את הסייעתא דשמיא זה אך ורק בורא עולם, לפעמים נראה לנו שאנחנו מנהלים, ושוכחים שהקב"ה הוא זה שמנהל את הכל.

סיפר הרב זילברשטיין שליט"א: מעשה שהיה בזמנו כשהיה צעיר, היה תלמיד חכם שישב ולמד כל היום בשיבת "עץ חיים" קראו לו ר' מרדכי תפילינסקי, והגיע הזמן שהוא היה צריך לחתן את בתו, הוא התקשר לאחד ממוסדות התורה הגדולים וביקש מהם שיתנו לו איזו כתובת אחת של נדיב שלהם, הוא רוצה לשלוח לו מכתב, אם הוא יוכל לעזור לו, ולצרף הזמנה לחתונה, הם לא כל כך רצו לתת לו את השם של אחד מהנדיבים הגדולים שלהם, ולכן הביאו לו שם של אחד הנדיבים הקטנים... מהאלה שיש להם חוראת קבע של 20 דולר בחודש...

הוא שלח לו מכתב ושם תיאר לו את כל המצב שלו, ועל כך שהוא צריך לחתן בת, ובסוף זה לא הצד החזק שלו

😊 והאמת, שהוא לא תלה בזה הרבה תקוות, אבל הוא עשה את זה כמעשה השתדלות.

אחרי כמה ימים דופקים לו בדלת ובפתח עומד יהודי לא מוכר, והוא רוצה לדבר עם אבא, קראו לאבא ששאל אותו: כמה אני יכול לעזור???. אמר לו: אתה שלחת לי מכתב לבקשת תמיכה, באתי לשאול אותך כמה אתה צריך???. אמר לו: 50,000 דולר, אמר לו התורם: אני עוד מעט חוזר, לאחר מספר שעות, הוא חזר עם מזוודה ובתוכה היו מסודרים 50,000 דולר.

אותו אדם חיתן בנחת, ואחרי החתונה הוא ניגש לאותו מוסד כדי להודות להם על הכתובת המוצלחת שהביאו לו, שאלו אותו: כמה הוא הביא לך? 18 דולר???. אמר להם 50,000 דולר מזומן.

אמרו: וואי, וואי, בטח הוא התעשר מאז שהיינו אצלו, ולא ידענו, אמרו לשליח שתמיד הולך להתרים, שבפעם הבאה שאתה מתרים הכתובת הראשונה שלך תהיה אותו אדם שהתעשר ולא ידענו.

סברם עסימי של ה"ראש כולל"!!!

סיפר לי אדם מיוחד, שאני קורא לו "ראש כולל" מהסיבה הפשוטה, שהוא מחזיק חמש אברכים אצלנו בכולל ערב "שעתו חפץ", אשריו ואשרי חלקו!!! כל מי שהוא פוגש, הוא שואל: הלו!!! מה עם שותפות עם "מקשיבים"? והמדהים, של"ראש כולל" הזה יש השגחה מיוחדת, ולא בכדי.

וכך הוא מספר לי: בצום גדליה האחרון תשפ"ו, הייתי במסגרת עבודתי באחד המקומות המרוחקים בארץ, לפתע אני רואה סברם שגדל ליד איזה שדה, חשיתי אולי יש בזה איסור גזל, ולכן אמרתי לעצמי, אמשיך קצת לכיוון הוואדי ונראה אם יש שם סברם שאין עליו חשש גזל.

המשכתי לרדת לוואדי, ושם אכן מצאתי סברם עסימי, הוצאתי ארגז מהרכב והתחלתי למלא אותו, אחרי שסיימתי אמרתי לעצמי, אני אטעם אחד, ואבדוק שאני לא סוחב סתם... אולי זה חמוץ? ואין לי מה לעשות עם זה...

ובאמת, בפעם הבאה שהוא נסע הוא הגיע ישר אליו, וראה שעדיין יש לו את הסובארו משנת 1990 אמר לעצמו, כנראה שהוא לא רוצה שידעו על העושר שלו, ולכן הוא נשאר עם אותו רכב ישן, עלה אליו וביקש ממנו תרומה, ונתן לו 18 דולר, אמר לו: אני לא מבין, שמעתי על אדם שנתת לו 50,000 דולר, ואיך לישיבה אתה נותן פחות????

אמר לו: הבת שלי היתה חולה מאוד ל"ע ול"ע, ונדרתי שמי שיבוא לבקש ממני צדקה אני אתן לו את כל מה שהוא צריך, והוא הראשון שפנה אלי, ולכן נתתי לו את כל מחסורו, שלא תבין לא נכון, זה לא שהוצאתי את זה מהעובר ושכ, אלא אני הוצאתי חסכוניות כדי לשלם לו את זה.

רואים, איך שבורא עולם מסדר את העניינים בצורה מדהימה, שאפילו שהם נתנו לו את הנדיב שנותן הכי פחות והוא שולח רק מכתב אחד, בורא עולם דאג לו לכיסוי כל ההוצאות.

אדם שעושה למען בורא עולם, אז במקרים שהוא לא מפוקס, בורא עולם עוזר לו שלא יאכל בצום.

והאמת, שאם נתבונן ביום יום, החיים שלנו מלאים בכל מיני "בדיוקים": הגענו לבנק בדיוק ברגע המתאים, הגענו לחניה המלאה בדיוק שרכב יוצא לנו מול העיניים, אני אישית כמה פעמים קרה לי שהגעתי לחניה עמוסה, ואשתי לא הבינה למה אני נכנס, ואחרי שנכנסתי, רכב שחונה מול העיניים שלי, הנהג מחליט לצאת ואני ישר נכנס... ומי אחראי על כל התזמונים האלה? זה אך ורק בורא עולם בכבודו ובעצמו!!! והחכמה, לראות בכל הדברים האלה את יד ה', ולא לעבור על זה לסדר היום, אלא לספר את זה בבית לילדים, לחברים, לשכנים ולהראות כמה גדול ה' וכמה ה' יתברך תמיד אוהב אותי ואותך ואותנו וכל יהודי ויהודי.

מספר לי אברך תלמיד חכם יקר: הלכתי עם אשתי לקניות, ובחנות הזו היו אנשים שכנראה בטעות השאירו את הבגדים בבית... 😊 כך שלא יכולתי להישאר שם, יצאתי לבחון עם

קילפתי סכרם אחד, ואני רואה שהוא בצבעים הנכונים... בשל כמו שצריך, משהו מיוחד, באתי לברך ברכת "בורא פרי העץ" ולטעום, לפתע, משום מקום עוצרת לידי משאית והנהג שואל אותי: תגיד, איך הסכרם הזה? מתוק???

אני עונה לו: האמת שעדיין לא טעמתי, עכשיו באתי לטעום, אבל אתה יודע מה, קח טעם, הנה כבר קילפתי, לא, לא נעים, אמר הנהג, תאכל אתה, אמרתי לו: קח, אני כבר אקלף עוד אחד חדש בשבילי, איך שאני מוסר לו את הסכרם, נפל לי האסימון שהיום "צום גדליה", איך שכחתי??? הראש שלי היה כנראה עסוק בעבודה וכמעט שאכלתי בצום מבלי לשים לב, מה שהציל אותי זה היה נהג המשאית.

אחרי רגע, אני שואל את עצמי, איך הגיע נהג המשאית לוואדי? והיותר מדהים, איך הוא הגיע בדיוק רגע לפני שאני אכלתי את הסכרם? התזמון המדויק הזה הראה לי בחוש שבורא עולם שמר עלי, אחרי שהוא סיפר לי את הסיפור הזה, אמרתי לו: זה מה שאומר הפסוק "רגלי חסידיו ישמור"

"הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבָּרָה וְתִשְׁמַע
הָאָרֶץ אֲמָרִי פִי" [לב א']

אומר הצדיק מרעננה, רבינו יצחק הכהן הוברמן זיע"א בספרו "בן לאשרי" על התורה: שהשמיים, הכוונה לתלמידי החכמים, שהם יבואו וישמעו את דברי הרב שדורש, אפילו שהם יכולים לדרוש יותר טוב ממנו, כיון שעל ידי זה שהם באים לשמוע, המון העם לומדים מהם, וגם הם באים לשמוע את דברי הרב.

וזה "ותשמע הארץ" שאם תלמידי החכמים יבואו לשמוע את דברי הרב, אזי גם שאר העם יבואו, ואם תלמידי החכמים לא יבואו, אזי גם שאר העם לא יבואו, וזה יהיה על הגב שלהם... ומסיים הצדיק מרעננה: ויסלח לי ה', שאני בעצמי חטאתי בזה, ואני מודה ומתוודה שלא יעשו אחרים כן.

אויש, כמה שהוורט הזה אמיתי ונכון, שאם אנחנו ניזהר לא לצאת באמצע דרשה, אם אנחנו ניזהר לא לפתוח ספר בשעת הדרשה, זה ישפיע גם על

הילד לסיבוב, ולפתע פונה אלי אשה ואומרת לי: אדון, עניתי לה: כן, ואני בראש שלי, מה עכשיו? אין לי כח לכל הויכוח הזה על הגיוס וכל הברבורי מח האלה, והיא מושיטה לי סכום כסף מכובד ואומרת לי: אני נותנת מעשרות כל חודש לאברך הראשון שאני פוגשת... אותו אברך מספר לי: אני מכיר את התופעה הזו רק בסיפורים, אבל לראות את זה בעיניים, זה משהו שלא חלמתי שזה יקרה לי... לראות את ההשגחה בעיניים, זה דבר שכולנו יכולים לראות, לו רק נרכיב את המשקפיים הנכונים.

מדור חדש "בן לאשרי"
מתורתו של ר' יצחק הכהן
הוברמן זיע"א

רבינו זיע"א כתב בספרו ח"א

"והנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"ג בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב"

הלכות מערבה, ולכן צריך שהעלים יהיו משולשים, ושיצאו ממקום אחד.

"לולב" הוא מסמל את בעלי התורה, וכאן הדרישות יותר גבוהות, צריך שיהיה ישר, ושהתיומת תהיה סגורה ומחופה בעלים.

"אתרוג" זה מסמל את הצדיקים שבישראל, לכן יש לו הכי הרבה הלכות, הדרישות לגבי האתרוג חמורות, ואפילו על נקודה שחורה קטנה נעזרים בזכוכית מגדלת כדי לראות אם יש בעיה.

כמה שזה צריך לחייב כל אחד ואחד מאיתנו, שככל שהוא במעלה יותר גבוהה, מסתכלים עליו עם זכוכית מגדלת על כל נקודה, על כל דבר קטן שהוא אומר או עושה.

פעם אחת, אמר אחד המשכילים לחת"ם סופר: אתם אומרים שאנחנו לא שווים, אבל בפועל אתם מצרפים לארבעת המינים, גם את הערבה, שמסמלת את האנשים שאין בהם לא תורה ולא מעשים טובים, אז אתם כן צריכים אותנו??? ענה לו החת"ם סופר: מתי אתם שווים? שאתם איתנו

האנשים שלא יודעים קרוא וכתוב... שאפשר להתעסק באמצע הדרשה, מכיון שהם אומרים לעצמם, אם התלמיד חכם הזה פותח ספר, אני שאני לא יכול לפתוח ספר אני אעסיק את עצמי במשהו אחר...

סוכות

למה מקפידים כל כך

באתרוג???

ארבעת המינים, הם כנגד ארבעה דרגות שבעם ישראל, וככל שדרגתו של האדם גבוהה יותר, כך דורשים ממנו יותר.

"הערבה" אין בה לא טעם ולא ריח, והיא מסמלת את הפשוטים שבעם ישראל, ולכן כמעט ואין הלכות לגביה. ובאמת, הערבה מתיישנת הכי מהר מכל ארבעת המינים, ולאחר כמה ימים צריך להחליף אותה, וזה בא לרמוז שאדם ללא תורה ומצוות אין לו קיום.

"הדס" הוא מסמל את האנשים בעלי מעשים טובים, וכאן כבר יש יותר

זהב, השיח עמו [דיבר עמו] ככלי זכוכית, אכל ושתה עמו ככלי חרס".

תכשיט לאשה או אתרוג

מהודר

אדם שהגיע לרב עם אתרוג שיבדוק לו את האתרוג הרב בדק ושאל אותו: כמה רוצים על האתרוג? ענה לו 1,000 שקל, שאל אותו הרב: תכשיט לאשה קנית? אמר לו: עדיין לא, אמר לו הרב: תחזיר את האתרוג ותקנה אתרוג ב 200 שקל ובשאר הכסף תקנה תכשיט או בגד לאשה.

וילה של סבלנות!!!

משפחה ברוכת ילדים שכל שנה בונים סוכה למטה על הכביש ותמיד בשעת הבנייה כל המשפחה נוטלים חלק בסוכה, הבנים בבנייה, והבנות בתליית הסדינים והקישוטים ממש אטרקציה שמחכים לה שנה שלימה, שנה אחת אחרי שבנו את הסוכה תלו סדינים, קישוטים וסיימו לארגן את כל הסוכה אחרי כמה שעות בשמש.

ביחד!!! דהיינו, שאתם מאמינים כמונו בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, ובמסורת שקיבלנו מדורי דורות. אבל כשאתם לבד, אתם לא שווים כלום!!! והראיה לכך, שבהושענא רבה שאתם לבד כולם חובטים אתכם בקרקע 😊.

אבי מורי שליט"א מסביר: מדוע בארבעת המינים האתרוג לא מאוגד יחד עם כל המינים, בשונה משאר המינים הלולב, ההדס והערבה שמאוגדים יחד? והתשובה: שהאתרוג כידוע רומז על תלמיד חכם, וכל שאר המינים רומזים על שאר חלקי העם, שיש כאלה שיש בהם טעם ואין בהם ריח, ויש כאלה שיש בהם ריח אבל אין בהם טעם, ויש שאין בהם לא טעם ולא ריח, ובא לומר לנו שתלמיד חכם יתחבר עם שאר חלקי העם רק למצווה, וכמו שהאתרוג נמצא עם כל המינים רק במצווה, ולאחר המצווה לא נשאר עמהם, כך התלמיד חכם לאחר שהתחבר איתם למצווה: בא לשיעור תורה, בא לתפילה וכדו', שלא ישאר בחברתם לדברי חולין...

הגמרא אומרת ב"מסכת סנהדרין" [נב' ב'] "חבר בפני עם הארץ ככלי

שעה אחרי שנחו בבית, דפיקות בדלת, פותחים ורואים את השכן מהקומה למטה, אומר להם במזון כועס שהם בנו את הסוכה שלהם על החנייה שלו והוא רוצה שעכשיו ירדו להזיז את הסוכה.

אמרו לו הילדים: אתה יודע כמה עבדנו? כמה השקענו? זה סה"כ 7 ימים, אולי בינתיים תחנה את הרכב בחנייה אחרת, השכן לא רצה לשמוע אותם ואמר תדעו לכם שאתם יושבים במקום פרטי, וזו סוכה גזולה!!! והלך, אחרי שהלך הגיע האבא, וישר סיפרו לו על השכן שאומר שתפסנו לו את החנייה ולא מוכן לוותר, האבא ירד לשכן וניסה לדבר איתו ברוך ועדינות שהילדים בנו כבר והם לא שמו לב ורק השנה שיוותר להם, אבל השכן לא הסכים, האבא ראה שאין עם מי לדבר והגיע למשפחתו הוא ניסה לדבר איתם שיוותרו, וכידוע שמויתור לא מפסידים, הוא ישב לשכנע אותם וברוך השם הצליח וירדו כולם לפרק את הסוכה ולבנות אותה במקום אחר לא בחנייה של השכן...

בערב חג ראשון ישבנו בסוכה בהרגשה טובה שויתרנו כשסיימנו עלינו לישון,

באמצע הלילה, שמענו בומים חזקים, בבוקר כשקמנו ראינו את גודל הנס שהשם הציל אותנו, כמה אבנים ירושלמיות נפלו מהבניין על החנייה של השכן איפה שהסוכה שלנו היתה בהתחלה, וכיון שנפלו מגובה רב, הן ריסקו לו את המכונית וניפצו לו את השמשות מה שגרם לנוק רציני.

השכן שראה מה שקרה לו הבין שבורא עולם שילם לו במזומן על כל עוגמת הנפש שגרם למשפחה שלנו ובא לבקש סליחה, ראינו בחוש שמי שמוותר רק מרויח, האמת, שידוע שמויתור לא מפסידים, אבל כדי לחנך את הילדים לוותר, צריך שהם יראו אבא שמוותר, אמא שמוותרת.

זכור לי בתור ילד שהיינו נוסעים עם אבי מורי שליט"א בבני ברק [מי שמכיר בבני ברק יש חוקי תנועה שונים מכל הארץ ☺] כשהיו רכבים מנסים להיכנס לנתיב שלו הייתי אומר לו: אבא אל תיתן להם הוא היה אומר בשלוות נפש וברוגע: תוותר!!! תוותר!!! ובעוד כל מיני סיטואציות שראינו איך שהוא מוותר והדבר הזה נכנס לעצמות, זה נכנס לוורידים,

רחוקה מתורה ומצוות, ואמרו לה שהם צריכים לבדוק, כיון שבשכונה שומרים שבת וצניעות והם לא רוצים לפגוע ברגשות של השכנים, אמרה להם אין שום בעיה אני מבינה את הרגישות ולא נוסעת בשבת וגם לא שומעת מוזיקה בקולי קולות וגם שומרת על צניעות ובגלל שעשו את זה ברוח טובה לא נפגעה והבינה אותם.

ואיך שהגיעה לגור שלחו לה כמה ילדים עם צלחת עוגיות ופתק יפה שכתוב עליו ברוכים הבאים, האשה מאוד שמחה מהיחס וכך מידי פעם שהיו אופים משהו מיוחד היו שולחים לאשה ביחידת הדיוור צלחת עם המטעמים, ולאט לאט התחילו להזמין אותה לסעודות השבת, והיא היתה מאוד נהנית משולחן השבת מדברי התורה, מהשירה, מהאוכל המושקע.

כמה חודשים אחרי שהגיעה הגיע הראשון לחודש ודמי השכירות של היחידת דיוור לא נכנסו לחשבון, התפלא בעל הבית ואחרי כמה ימים פנה בעדינות ושאל את האשה את יודעת שלא נכנס לבנק התשלום של השכירות?

לדעת לוותר!!! להרגיל את בני הבית שמי שמוותר מרויח.

יש סיפור על בחור שלפני חתונתו הוא בא לרב שטיינמן וצ"ל, אמר לו הרב שטיינמן: אני אתן לך שלש עצות איך להצליח בחיי הנישואין:

1. לוותר

2. ולוותר.

3. עוד פעם לוותר.

על כמה שמרויחים מויתור יש הרבה סיפורים, אחד הסיפורים היפים הוא על משפחה ברוכת ילדים מבני ברק שאחרי שנים שגרו בבית קטן החליטו לשפץ את הבית והשקיעו ולקחו הלוואות ובנו גם יחידת דיוור שמהכנסות השכירות שלה, תהיה להם עזרה בכיסוי ההוצאות, איך שסיימו את הבניה פרסמו להשכרה יחידת דיוור.

יום למחרת מתקשרת אליהם אשה שרוצה לשכור את הדירה, שאלו אותה מתי תרצי לבוא לראות את היחידה? אמרה להם אני רוצה לסגור גם בלי לראות, סגרו איתה דרך הטלפון ואחרי כמה ימים שבאה ראו שהיא

לדבר עם הסבתא החדשה שהתחבבה על ילדי השכונה, וכל פעם שהיתה צריכה עזרה היתה מקבלת אם זה בקניית תרופות או בקניית מוצרים מהמכולת.

אחרי שנתיים, היא התחילה להרגיש לא טוב ותוך כמה ימים נפטרה, במגירה שלה ראו מכתב שחתום על ידי עורך דין שבו היא מספרת את הסיפור הבא:

לפני שהיא באה לבני ברק, היא היתה גרה בתל אביב ואף אחד לא היה לו זמן להתייחס אליה, ולכן החליטה שהיא עוברת לבני ברק ומאוד קיבלו אותה יפה.

אחרי תקופה חשבה שאולי כל מה שמכבדים אותה זה בגלל שהיא נותנת להם כסף, ולכן החליטה לנסות אותם והפסיקה לשלם להם וראתה שהמשיכו להזמין אותה והמשיכו להתייחס אליה יפה ולא דברו איתה על הכסף מאז שאמרה להם שיש לה קושי כלכלי, ולכן החליטה שאת הדירה שיש לה בתל אביב על שפת הים היא מורישת להם... דירה ששווה כמה מליונים.

אמרה לו האשה: כן אני יודעת, יש לי קושי כלכלי ואין לי עכשיו לשלם, האיש היה קצת מופתע לתשובה כזו לא ציפה, הוא הלך וסיפר לאשתו אמרה לו אולי זה רק החודש בוא נחכה, אבל גם חודש הבא וחודש אחריו לא נכנס כלום, ישבו הזוג וחשבו מה לעשות, מצד אחד הם בנו על ההכנסה הזו כדי להחזיר את הוצאות הבניה, ומצד שני יש פה אשה מבוגרת ללא משפחה וללא הכנסה מה יוציאו אותה???

נזכרו במעשה שהיה עם ה"חפץ חיים" שהיה אדם שזרק אלמנה עם כמה ילדים מהבית שלו בגלל שלא היה להם כסף לשלם, וה"חפץ חיים" חיכה לראות מה יהיה העונש של אותו אדם שזרק אותה, ורק אחרי 40 שנה הוא נענש.

וה"חפץ חיים" אמר שאותו אדם נענש בגלל שזרק את האשה האלמנה, לבסוף החליטו המשכירים מבני ברק שהם לא ידברו איתה על התשלום, ומחסד וויתור רק מרויחים, לא דיברו איתה על התשלום כלום והיו ממשיכים להזמין אותה לשבתות כאילו כלום לא קרה שום דבר, והילדים היו ממשיכים

כבר חזרתני, מה הוא רוצה עכשיו?
לרגע חשב שהוא בתוך חלום על
הימים הנוראים, אבל הרב שהמשיך
בדיבורו, לא נתן לו צ'אנס להמשיך
לחלום, והעיר אותו.

תוך כדי הוא שומע שאשתו של השכן
שהדליק את השיעור בקול, צועקת
עליו: הלוי! יש אנשים שישנים, וברוך
השם נתקיים בו "צדיקים מלאכתן
נעשית על ידי אחרים" ועד שהצליח
להרדם בחזרה, התעורר שוב, לקולות
הבכי של שני תינוקות, שלא בדיוק
התאים להם שההורים שלהם הולכים
לישון, ואז התחיל ויבוח מי יקום
לתינוקות.

הבעל אומר: כתוב "ועצת ה'", "היא"
תקום" פירושו: שהאשה צריכה לקום
לתינוקות, שהרי כתוב "היא תקום",
והאשה אומרת "לא כך קוראים את
הפסוק אלא "ועצת ה' היא,
"תקום". ולכן אתה צריך לקום
לתינוקות, התחלתי להתפלל לקב"ה,
עושה השלום במרומיו הוא יעשה
שלום עליהם, וישפיע שם שלום,
שיתנו לי לישון הלילה. ברוך השם
הגיעו להסכמה ביניהם, [היו זוג
שמיכמו, שכל יום, אחד אחר יקום,

אמר אותו אדם, אם לא היינו מחכים
והיינו משגעים אותה על הכסף, רק
היינו מפסידים, זה מה שאמרנו מויתור
לא מפסידים, אבל צריך לדעת, שלא
תמיד רואים את התוצאות של הויתור
במייד, לפעמים לוקח כמה שנים כמו
שהיה עם האשה שרק אחרי שנתיים
ראו את פירות הויתור.

סוכות, תתחשב בשכנים!!!

בחג הסוכות, בדרך כלל כשנמצאים
בסוכה, יש פרט מסויים, שישנם אנשים
שלא יודעים על כך, שהסבך בשונה
מקירות הוא לא מבודד רעשים, ולכן
זה לא הזמן לחנך את מוישי בן ה-5
שישב יפה בשולחן, וגם אם אתה
שומע שיעורי תורה עד השעות
הקמנות של הלילה, השכנים שהלכו
לישון מוקדם לא אמורים לסבול מזה.

סיפר ר' שלמה ברעוודה זצ"ל שיום
אחד כשהלך לישון בסוכה, ושומע
בשעה 12:30 בלילה, שאחד השכנים
בסוכה לידו הדליק שיחה של איזה רב,
והרב צועק מהטייפ "ש-ו-ב-ו ב-נ-י-ם
ש-ו-ב-ב-י-ם" אמר לעצמו, הלוי! אני

של העוברים ושבים, ובפרט שהסכך לא בנוי לבודד רעשים, עם קצת שימת לב יכולים למנוע הרבה עוגמת נפש.

אושפיזין – למה דווקא בסוכות?

אבי מורי שליט"א, שואל: מה העניין שדווקא בחג סוכות אנחנו מזמינים את האבות הקדושים שהם האושפיזין לסוכה???

ועונה: מכיון שכל הימים הנוראים, ביקשנו מהם שיעתירו בעדנו, ואמרנו: "עננו אלוקי אברהם עננו ופחד יצחק, רחמנא אדכר לן קיימה דאברהם וכו'..." ואחרי שיצאנו ביום הכיפורים זכאים בדין, אנחנו עושים סעודת הודיה, ולכן מזמינים את כל האבות שטרחו בעניין זה. וכל יום, אנחנו מזמינים כל אושפיזין בנפרד, ולאחר מכן מזמינים איתו את כולם, כמו שאומרים: "ליעול יצחק וליעול עימיה אברהם".

הגיעה התורנות של הבעל, התינוק בכה, אמרה לו אשתו: הלו! התורנות שלך היום, אמר לה הבעל: התורנות שלי, אל תתערבי לי ☺]

עד שהצלחתי להרדם לא עברו כמה שעות, וכבר מתפללי הוותיקין התחילו לקום, והנה אבא שצועק לבנו, שיביא לו את הלולב שהשאר בבית, והילד צועק לו בחזרה: אבא! יש פה הרבה לולבים, צועק לו האבא בחזרה: לא, לא, ההוא בפינה עם השפיץ הסגור, המיוחד עם הזיגוג, והילד לא מוצא, והאבא מתעצבן עליו.

ואני מתפלל לבורא עולם, שיעזור לילד למצוא את הלולב שאבא שלו רוצה, ועד ששתקו, ושוב הצלחתי להירדם, לפתע השונא הגדול שיש לי בעולם שמגיע איתי לכל מקום שאני נוסע, הלוא הוא: "השעון המעורר" התחיל לצלצל, ואני מבין שחלילה, לישון אני כבר לא יישן, ואני הקמן מוסיף שיש מקרים, שאנשים חזרו משמחת בית השואבה, ומעבירים ביניהם חוויות, לא בקול רם, אבל כידוע שבחלילה לכל דיבור יש מגביר קול טבעי, ושומעים את כל הקולות

מה יותר חשוב מאתרוג

מהודר???

לר' מיכל מזלמשוב היו תפילין שירש מאביו, תפילין יקרות מאוד, אנשים רבים רצו לקנות ממנו אותן, אבל הוא לא הסכים, ואפילו שמצבו היה דחוק מאוד, ומידי פעם, שהיה מצב של עוני בבית, אשתו היתה מבקשת ממנו שימכור את התפילין, ולא הסכים, וכמה שהפצירו בו אנשים, הוא לא רצה לשמוע על זה, שנה אחת, לא היתה אפשרות להשיג אתרוגים בכל האזור.

יום אחד עבר שם סוחר, שהיה ברשותו אתרוג, השמועה על כך עברה מפה לאוזן, היו אנשים שניסו להשיג את האתרוג, אבל כששמעו את הסכום שהסוחר דורש, לא יכלו לעמוד בסכום הזה.

ר' מיכל מזלמשוב הגיע, וכששמע על הסכום, הלך ומכר את התפילין של אביו, ובכסף הרב שקיבל, שילם לסוחר על האתרוג, והגיע לביתו כשכולו זורח, שאלה אותו אשתו: על מה

השמחה???. הוציא והראה לה את האתרוג המהודר שקנה, כשכולו קורן מאושר, שאלה אותו אשתו: וכסף מנלן???. אמר לה: מכיון שלא היתה אפשרות להשיג שום אתרוג, ועבר פה סוחר שדרש סכום גבוה, הלכתי ומכרתי את התפילין, ובכסף שקיבלתי קניתי את האתרוג, אשתו ששמעה שמכר את התפילין, לקחה את האתרוג, וזרקה אותו ב"עצבים".

הרים אותו ר' מיכל, וראה שהוא נפסל, אמר: ריבוננו של עולם, תפילין אין לי, אתרוג אין לי, לפחות אני לא אכעס, והוא לא כעס, בלילה הוא ראה בחלום את אביו, שאמר לו: דע לך, שמה שמכרת את התפילין, אפילו שהיה לך קשה, ועשית את זה רק בשביל האתרוג, זה עשה רעיש גדול בשמיים, אבל זה שלא כעסת על אשתך, עשה רעיש הרבה יותר גדול.

הרבה פעמים, כשנתבונן נראה שהכעס לא עוזר ורק גורע, כתוב בספרים: שמזדמן לאדם עניין שמכעים אותו, זה כי רוצים לתת לו פרנסה ושפע, וכשהוא מתגבר ולא כועס, הוא מקבל את השפע הזה.

י"שר כח עצום לכל השותפים הקבועים וגם לאלה שהעבירו את פדיון הכפרות שבורא עולם ישפיע עליכם שפע נחת ושמחה חג כשר ושמח!!!!

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
רבקה בת סעדה תחי'
אושר רפאל בן רבקה הי"ו לברכה והצלחה בתורה ויראת שמיים
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי' רחל בת מתנה כרמלה תחי'
לזיווג הגון ולהצלחה ברו"ג צבי בן שמחה הי"ו
יעקב בן פריחה הי"ו לרפואה שלימה ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו.
שמעון בן חנה הי"ו דורית בת סולטנה מלכה תחי' עומרי יוסף, ליאל, תהל, ויהלי בני דורית להצלחה בכל
לזיווגים הגונים ישראל בן אירית הי"ו דוד בן אירית הי"ו בן ציון בן אירית הי"ו
נאוה תהילה בת שרה תחי' לרפואה ולהצלחה ברו"ג

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
משפחת אדרי הי"ו יצחק בן אלגרה שמחה הי"ו עופר נפתלי בן טובה הי"ו להצלחה ברוחניות וגשמיות
לינוי בת שירה תחי' מאיר בן לינוי ני"ו
להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי' לרפואה שלימה
תמור עמור בת רשל תחי' ישראל עמר בן תמור ויעל הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם שלומי ושירן עמור הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם
ניסים בן חסיבה הי"ו סולטנה מלכה בת עישה תחי' דוד בן חנה הי"ו חנה בת מרים הי"ו
לזיווג הגון שיראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי' אוריה בת דינה תחי'
מעייין בן שרונה תחי' לרפואה ולהצלחה ברו"ג

לאה בת חסיבה חסידה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו נדב בן דינה הי"ו להצלחה בתורה וירא"ש ולהצלחה בישיבה
יעקב בן מו'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי'
רבקה בת חסיבה חסידה תחי' לזיווג הגון והצלחה
ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי'
עינת ועוז עטיה הי"ו להצלחה ונחת מזהבנות עופרי ועומר מאורי הי"ו. לזיווג הגון אברהם בן יוכבד
סיגל בת מימי ובנה הי"ו לבריאות והצלחה יונתן בן אביבה הי"ו לבריאות הנפש והגוף.
ציונה בת שושנה תחי' דניאל יעקב בן חנה הי"ו לזרע בר קיימא
להצלחת נריה בן אושרת הי"ו לידור בניהו בן אושרת הי"ו

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
ישראל קיסוס ז"ל בן רחל חיה תחי'
האווה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א
שלמה מומי טויר ז"ל בן סוליקה
לידיה בת לייט ע"ה

חמותי הרבנית חסיבה חסידה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן
עליזה מועלם בת סימי ע"ה
פאני פריחה בת תמור ע"ה לבית אביטן
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן
אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה דוד אדרי בן חנינה חנה ז"ל
אלברט אברהם בן כרמלה ז"ל

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאתא אסתר זיע"א משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
ישי בן חמו ז"ל בן רותי תחי'
משה [מושיטין] עמור בר תמו ז"ל
סמ"ר נהוראי סעיד ז"ל בן זוהר וחגית הי"ו מסר נפשו ב' 10/7 בעיר אופקים
יצחק יחיא בן סעדה ז"ל

לשותפות לפעילות העמותה. הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ. כולל ערב שעתו חפץ
בפריסה ארצית. כולל יום שישי. חלוקות מזון למשפחות נזקקות.

"מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802 בנק 12 הפועלים סניף 633 מס' חשבון 83447

לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס "מקשיבים לקולך"

להקמת חו"ק בנקאית קוד מוסד 56641 או דרך נדרים פון חיינו 03-763-0585 שלוחה 2417

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

נתיבות [מערב]

054-625-6939

באר שבע

חנות העור והמפתח
רחוב קק"ל 126

נתיבות

נחלת יששכר
050-416-6231

ירושלים

שכונת רמת שלמה
בית כנסת-נר יוסף
בית כנסת הרמח"ל

נתיבות

נווה שרון
052-712-5697

נתיבות

דפוס ספרינט
רחוב חיל אויר 74

אשקלון

053-280-3528

אופקים

רחוב הרב חיים פינטו
052-765-4865

אופקים

במשרד "מרכז תבונות"
רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 3\6

בני ברק

רמת אלחנן משפחת הרב פרץ
רחוב הרב זוננפלד 10
052-768-4697

בני ברק

שיכון ג' דפוס S.O.S
שדרות הנצי"ב 1
03-5568453

בני ברק

שיכון ה'
052-712-5696

ירושלים

הר נוף
052-710-6515

ירושלים

שכונת גאולה
052-760-2049

ירושלים

רמות ד' רח' וריצקי דוד 12\1
משפחת הרב בן חמו הי"ו

ירושלים

נחלאות חנות סגולה תשמישי
קדושה של ישיבת המקובלים נהר
שלום רחוב שילה 4 02-6443300

מעוניין להצטרף להפצה
ולצבור זכויות והגנה על עם
ישראל?

התקשר עכשיו 0733-579-610

חדרה

משפחת אור
050-476-7700

פתח תקוה

דניאל הי"ו
054-676-5094

רחובות

052-761-7667

ביתר עילית

גבעה B רחוב הרב שך 42
053-310-9393

נוף הגליל

שכונת הר יונה
052-768-3794

אלעד

בן קסמא 11
משפחת בן לולו
054-844-0210

בית שמש

יפה נוף בן עוזי 27 משפחת
הרב בן חמו 052-714-0376

אשדוד

אביב מזוז הי"ו
054-488-5622

חדרה

יעקב לוי הי"ו
054-625-8776